

RUGBY Bossche ploeg is na eerste nederlaag meteen van kop af

The Dukes weet weer hoe verliezen voelt

Na een reeks van negen overwinningen op rij staan de rugbyers van The Dukes sinds zaterdagmiddag weer met beide benen op de grond. De Bosschenaren verloren van 't Gooi (18-14), dat de eerste plaats op de ranglijst overnam.

door **Koen van der Velden**

NAARDEN - Volgens Dukes-coach Alex Chang hadden zijn spelers niet van 't Gooi (18-14) maar van zichzelf verloren en de Australiër greep de zeldzame gelegenheid - het was voor de Bosschenaren pas de eerste verliespartij van het seizoen - met beide handen aan om hen dat duidelijk te maken. 'Hoe voelt dit nou?', was het verbale zout in de wonde dat Chang zijn team na afloop in het kleedlokaal toediende. Het was een retorische vraag. 'Klote', klonk het antwoord eenstemmig. Zo gebruikte Chang de onnodige, maar niet onverdiende nederlaag in Naarden om de honger naar nieuw succes nog maar eens aan te wakkeren - voor zover dat nodig was. „Als je zo vaak achter elkaar wint, kan het gevoel van succes gaan wennen”, zei hij. „Door een nederlaag als deze geniet je er de volgende keer alleen maar meer van.”

EREKLASSE RUGBY

't Gooi	18
The Dukes	14

Met die theorie had Chang overigens meteen een van de schaarse lichtpuntjes van de middag genoemd, hoewel ook de manier waarop The Dukes zich terugvocht na een snelle achterstand te prijzen viel. Chang wond zich terecht op over de wijze waarop zijn ploeg binnen twintig minuten twee try's om de oren kreeg (10-0). Veel te makkelijk, vond hij. 't Gooi zette de Bosschenaren met respectievelijk zijn driekwart en voorwaartsen tweemaal te kijk. „Het ontbrak ons in de beginfase aan scherpte, ook bij mij ging het niet zoals ik het wilde”, zei aanvoerder Bart Viguurs na afloop. „Uiteindelijk verliezen we met vier punten verschil, maar als je achteraf naar die start kijkt, hadden we vandaag gewoon kunnen winnen. We maakten het onszelf heel lastig.” Toch maakte een op het oog kansloze middag kort nadat 't Gooi de dubbele cijfers had bereikt, een wending van 180 graden. The Dukes richtte zich op, drong de thuisploeg terug op eigen helft en had nog voor rust via penalty kicks van Jop van de Laar en een knappe try van Richard van den Broek

een voorsprong te pakken: 10-11. Maar waar 't Gooi de punten bijna in de schoot geworpen kreeg, hadden de Bosschenaren hard moeten werken voor hun punten. In de tweede helft leken de bezoekers in drijfzand te lopen, slechts sporadisch werd de middenlijn bereikt, laat staan gepasseerd. Bij elke scrum overwon Gooische spierkracht en de keren dat The Dukes de bal veroverde, bleven door ongelukkige beslissingen of mislukte kicks stevast zonder gevolg. Het wachten was zo op Naardense punten. Die kwamen er via een try en een penalty kick, halverwege de tweede helft. Jop van de Laar kon in de slotfase alleen nog een bonuspunt veiligstellen: 18-14. Nee, zijn ploeg had niet 'naar de omstandigheden gespeeld', doelde Chang na afloop op de strenge arbitrage en het modder- en windrijke decor, respectievelijk slim en simpel spel vereisend. Dat The Dukes de koppositie (voorlopig) aan 't Gooi verspeelde, deed er voor hem nauwelijks toe. In de mini-competitie tussen de bovenste zes ploegen waarvan de eerste twee de finale spelen, zal het puntenaantal waarmee de ploegen zullen starten (de nummer één krijgt er zes, de nummer twee vijf, enzovoort) de doorslag niet geven, of zoals Viguurs het zei: „Het is simpel, je moet gewoon van iedereen winnen.”

Avanti wacht nog op overwinning

DEN BOSCH - De korfbalsters van Avanti hebben halverwege het zaalseizoen nog steeds niet gewonnen. Op bezoek bij DDW waren de Schijndelse vrouwen niet minder, maar de thuisploeg scoorde makkelijker. **Vrouwen, hoofdklasse A.** DDW - Avanti 13-7. Wat voorafgaand aan het zaalseizoen als een topper werd gezien, was nu een duel tussen een hoog- en laagvlieger. „We hadden het gevoel dat DDW ons

wel zou liggen als tegenstander”, zei Han Janssens, trainer van Avanti. Tot 3-3 liep het goed voor de bezoekers. Daarna stokte de productie van de vrouwen uit Schijndel, waar de thuisploeg wel bleef scoren. „Onze tegenstander speelde vrij fysiek en had veel rebounds, waardoor we nog moeilijker tot scoren kwamen.” **Overgangsklasse B, Spoordonkse Girls - BMC 9-13.** BMC moest alleen het eerste kwartier zijn

meerdere erkennen in Spoordonkse Girls. Na een achterstand liep de Berlicumse ploeg voor de pauze uit naar een verschil van twee doelpunten. In de slotfase bouwde BMC de voorsprong uit. „We hadden toch nog een flinke kluit aan de Spoordonkse Girls”, zegt trainer Geurt Dijkland. „Ze waren erg fel, waardoor wij onrustig werden. Dat kostte veel energie.” Talent Michelle van de Boom was goed voor twee doelpunten.

Meer geld en meer ambities bij mannenturnen

Het paradepaardje van het mannenteam, Epke Zonderland, demonstreert een oefening tijdens het Univé Gym Gala. foto Koen van Weel/ANP

ALMERE - De grootste ambities op topsportgebied bij gymnastiekbond KNGU liggen de komende vier jaar in het mannenturnen. Dat zei topsportmanager Hans Gootjes dit weekeinde tijdens het Gym Gala in Almere. De doelstelling is bij de Olympische Spelen van Rio met een mannenteam aanwezig te zijn. „Het is een super ambitieus maar haalbaar doel”, vertelde Gootjes. „We moeten mondiaal van de negentiende naar de twaalfde plaats. De randvoorwaarden daarvoor zijn naar onze mening aanwezig als we kijken naar de kwaliteit van sporters en coaches en de beschikbare middelen.” Sportkoepel NOC*NSF kende het mannenturnen onlangs vijf ton

per jaar toe - een aanzienlijke verhoging - voor de komende olympische cyclus. De turnbond verdubbelt zelf de bijdrage ten opzichte van de afgelopen vier jaar. In totaal heeft de KNGU voor haar topsportprogramma's in het mannen- en vrouwenturnen en trampolinespringen de komende vier jaar 7,3 miljoen euro ter beschikking. Daarvan komt 3,2 miljoen van de sportkoepel, die geen bijdrage meer levert voor het trampolinespringen. Bij de vrouwen, de afgelopen jaren als team hoger aangeschreven, is deelname van een individuele turnster aan Rio 2016 een heel wat meer bescheiden doel. Gootjes: „We borduren bij de vrouwen voort op de teambenadering maar

we mikken niet op plaatsing als team voor de Spelen. Je weet het nooit, maar reëel is het niet. Er zijn meer sporters nodig die fit zijn en een meerkamp van 54 punten of hoger kunnen turnen. De basis aan de top is nu gewoon te smal.” Dat moet veranderen, want in het zogenoemde Strategisch Plan is zowel bij de mannen als de vrouwen een structurele plaats in de top twaalf van de wereld in 2020 de doelstelling. De Britse mannenbondcoach Mitch Fenner, zaterdag herbenoemd voor de komende vier jaar, gaat het EK van 2013 in Moskou, hoewel het een individueel toernooi is, al benaderen als een teamtoernooi.

Op schema

Ondanks een pijnlijke nederlaag in Den Helder kan EiffelTowers tevreden terugblikken op de eerste seizoenshelft. De potentie voor nieuw succes lijkt aanwezig.

ANALYSE

door **Koen van der Velden**

Als een ploeg die snakte naar vakantie strompelde EiffelTowers zaterdagavond naar de seizoensonderbreking van twee weken. Met een even afgetekende als kansloze nederlaag in Den Helder (79-64) werd 2012 - toch een prachtig jaar voor de Bosschenaren - in mineurstemming afgesloten. Coach Raoul Korner gaf zelfs aan zich te hebben geschaamd voor zijn ploeg. Een prettiger afscheid was denkbaar voor hij gisteren naar Oostenrijk vertrok. Natuurlijk, de zeperd in Noord-Holland gaf stof tot stevig nadenken, maar wanneer de feestdagen aanbreeken en het onontkoombare reflecteren zich aandient zal men ook bij EiffelTowers concluderen dat het eerste seizoensdeel toch helemaal zo gek niet was. Na het deels uiteenvallen van de kampioensploeg van 2011/'12 werd bij EiffelTowers een seizoen van ups en downs geanticipeerd. De gebleven Nederlandse kern van Korners selectie werd (noodgedwongen) aangevuld met Amerikaanse 'rookies' en eigen jeugd, de eveneens jonge center Ralf de Pagter kwam over van Rotterdam. Pieken en dalen waren er in de eerste weken van de competitie, maar de ondergrens bleek hoger te liggen dan verwacht. En de vele overwinningen verboemden aanvankelijke tekortkomingen: een soms ondermaatse verdediging en een gebrek aan aanvallende automatismen. Geen onlogische gebreken, voort-

Matt Bauscher (links) wordt fel verdedigd door Den Helder-speler Jeroen van der List.

foto Peter van Aalst/VI-Images

voor nieuw kunstje

weelde verspreid, daarvoor vormen de zes spelers die gemiddeld dubbele cijfers scoren een uniek bewijs. Ook defensief is er progressie geboekt, maar op dit gebied is er nog een hoop te winnen. In perioden van aanvallende droogte blijkt een strakke verdediging om op terug te vallen (nog) niet altijd een vanzelfsprekendheid. Op dat vlak vormt nieuweling DeJuan Wright nog altijd een licht risico, al werpt zijn volgens Korner enorme leergierigheid langzaam zijn vruchten af. En door zijn spectaculaire spel groeide hij in rap tempo uit tot een publiekslieveling. Van de overige aanwinsten bewees Andre Young de vertrokken Frank Turner, die in zijn eerste jaar in

Den Bosch meer ongepolijst was dan zijn landgenoot, meer dan bekwaam op te kunnen volgen. De komst van Matt Bauscher bleek een geluk bij een ongeluk (de blessure van de oorspronkelijke nieuwkomer, Brad Tinsley). De ervaren ex-Groninger, die in de eerste weken van het seizoen ontbrak vanwege een knieblessure, kan vooral in de play-offs van grote waarde zijn. Vraagtekens zijn er ook. Zo is het driepuntsperscentage van aanvoerder Kees Akerboom gekelderde (van 46 naar 31 procent) en is het spel van de vierde Amerikaan, Wil Carter, aan sterke schommelingen onderhevig. In de tweede helft van het seizoen zal moeten blijken

of Carter – pas eerstejaars – constant een hoger niveau kan vasthouden. Hoe dan ook zal EiffelTowers meer dan vorig seizoen een beroep moeten doen op de ervaring van Peter van Paassen. Tot slot de hamvraag: kan dit EiffelTowers het kunstje van vorig seizoen herhalen? Het antwoord is simpel: ja, dat kan, mits het meezit. Voor het benoemen van een 'topfavoriet' liggen EiffelTowers en Leiden momenteel te dicht bij elkaar. Dat succes van factoren als geluk, fitheid en vorm afhankelijk is, dat weten de Bosschenaren sinds vorig seizoen bovendien als geen ander, maar de potentie voor een nieuw kampioenschap lijkt aanwezig.

EREDIVISIE BASKETBAL

Den Helder 79
EiffelTowers 64

- **Ruststand:** 39-33.
- **Scheidsrechters:** Zegwaard, Stoeite en Bosveld.
- **Scores EiffelTowers:** Bauscher 15, Akerboom 13, Carter (10 rebounds) en Young ieder 9, Wessels (8 rebounds) en Van Paassen ieder 8, Wright 2.
- **Schotpercentage ploeg:** 43% tweepunters en 21% driepunters.
- **Rebounds:** 24 verdedigende en 13 aanvallende.
- **Balverlies:** 13.

IJSHOCKEY

Red Eagles komt er totaal niet aan te pas

Een afstraffing, afgelopen zaterdag voor Red Eagles. De Bossche ijshockeers moesten het bij koploper Dordrecht flink ontgelden: 7-0. Vooral in de tweede periode kreeg het slaag. Binnen vier minuten vielen er drie doelpunten. En dat kan niet, vindt coach Leo van den Thilart. „Veel spelers speelden onder de maat. Normaal moeten we het hebben van ons harde werken, maar dat lukte dit keer niet.” Red Eagles sloot de tweede periode af met een 6-0 achterstand. Een donderspeech in de pauze kwam toen veel te laat. In de derde periode ging het weliswaar beter, maar opnieuw moesten de bezoekers een doelpunt doorlaten.

BADMINTON

Gunawan redt de eer voor BC Schijndel

De badmintonners van eerstedivisionist BC Schijndel konden gisteren geen potten breken tegen Roosterse BC 2: 1-7. Door de ruime winst nam die ploeg de koppositie over van Almere 2. Marcelino Gunawan haalde het enige Schijndelse punt binnen door in een spannende wedstrijd tegenstander Frank Vermeesch te verslaan. Bij Schijndel deden Stuart Burnett en Samantha Andrews uit Engeland mee omdat Rikke Vernerfelt kerst viert bij haar familie in Denemarken. Speelster Mirte van Lieshout is gematigd positief over het seizoen: „We staan zevende en gaan niet degraderen, dus dat is mooi. Maar ik zou graag nog een plekje stijgen.”

BASKETBAL

Personele problemen teisteren Black Eagles

Met een voor de helft uit junioren bestaand team hadden de vrouwen van basketbalclub Black Eagles in de promotiedivisie geen kans tegen Baros: 78-47. Door de vele blessures en afwezigingen moest BE-coach Faizal Pasaribu een beroep doen op enkele u20-speelsters. „Zaterdag waren we maar wat blij dat we überhaupt een rotatie hadden”, aldus Pasaribu. Zijn jeugdige selectie deed het de eerste helft niet slecht tegen Baros. Black Eagles raakte echter haar offensieve kracht kwijt toen de belangrijke Femke Wittenaar met een enkelblessure uitviel in het derde kwart. Baros won daarna eenvoudig.

Vos duikt iets te spectaculair het veld binnen

door Ad Pertijs

NAMEN - Na afluop kon Marianne Vos er zelfs smakelijk om lachen. „Dit is vast spectaculair om te zien, dacht ik nog”, zei de wereldkampioene over het moment dat ze op de vettige Citadel van Namen na een maand 'wat anders doen' letterlijk het veldrijden weer binnen kwam gevallen. Twee keer sloeg ze in de eerste ronde van de wereldbekercross over de kop. „Ik viel wel lelijk”, moest ze toegeven. „Mijn knie deed pijn, maar al snel had ik in de gaten dat het allemaal wel meeviel.” De Meeuwense knokte zich terug naar de derde plaats, maar de Amerikaanse winnares Katie Compton

en de Tsjechisch-Amerikaanse nummer twee Katerina Nash bleven ver uit haar zicht. De tuimelingen lieten volgens Vos zien dat ook voor haar de omschakeling naar het veldrijden niet vanzelf gaat. „Ik liep de eerste ronde gewoon te klungelen. Bij de eerste valpartij probeer ik in een afdaling binnendoor Sanne van Paassen te passeren. Als je dan je dan geen nieuw spoor vindt, ga je onderuit. De tweede keer ga ik onderuit omdat ik langs de verkeerde kant van het pad even wat rensters wil passeren.” Oftewel: Namen was voor de wereldkampioene een iets te heftig parcours om de draad zomaar te kunnen oppakken. En niet alleen

dat. Vier weken geleden zei ze in Gieten blij te zijn dat ze na alle huldigen en aandacht voor het olympische goud en wereldtitel, blij was eindelijk terug te zijn in haar oude, vertrouwde leventje van trainen, rusten en koersen. „Dat was niet zo”, aldus Vos. „Ik ben de afgelopen maanden echt geleefd. Ook na de cross van Gieten.” De baanwedstrijd in Manchester, een trainingskamp in Zuid-Afrika, het Sportgala, Vos was zelden thuis in Meeuwen. „Nu gaat het dan eindelijk echt beginnen.” Ze weet ook direct hoe de kaarten geschud zijn: „Katie Compton is de te kloppen vrouw voor het WK.” Want ook toen Vos na een inhaalrace in de derde ronde eindelijk

vrij baan had, bleef de Amerikaanse op haar uitlopen. „Katie is een krachtmens. Zoveel kracht zal ik nooit krijgen. Ik moet het hebben van mijn souplesse en techniek om dat tekort te kunnen compenseren.” Vanaf nu duikt Vos weer vol het veld in. Iets minder spectaculair dan in Namen, hoopt ze wel. Tweede kerstdag wacht in Zolder de volgende wereldbekerwedstrijd. Het WK wordt begin februari gehouden in het Amerikaanse Louisville. Tussendoor pakt ze nog wel een baanwedstrijd mee; het NK koppelhoers (met Roxanne Knetemann) in Apeldoorn. „Ach, dat is goed te doen. Het veldrijden zal daar niet onder lijden.”

Van der Heijden pakt zege bij beloften

NAMEN - Drunenaar Michiel van der Heijden won gisteren in Namen de cross bij de beloften. Het 20-jarige talent liet twee andere Nederlanders achter zich, Emiel Dolfsma en David van der Poel. Bij de profs won Kevin Pauwels. Het was zijn tweede zege dit seizoen in de wereldbeker. De Belg reed solo naar de winst. Gerben de Knegt (Goirle) werd twintigste, Patrick van Leeuwen (Hilvarenbeek) dertigste, Twan van den Brand (Volkel) 34ste en Micki van Empel (Middelrode) 44ste.